

MARJANIEMI-TIEDOTE

5/2008 26.11.2008 Julkaisija: Marjaniemi-Seura ry

Marjaniemi-Seura kutsuu marjaniemeläisiä

ITSENÄISYYSPÄIVAJUHLAAN

6.12. KLO 16

(Marjaniemen seurakuntakoti, Vanamotie 13)

Juhlapuhe

akatemiaprofessori Ilkka Hanski

Musiikkia

Puotin Laulun kvartetti

Maamme-laulu

Malja itsenäisyydelle

TERVETULOA!

Joulunajan tilaisuudet Marjaniemen seurakuntakodissa

KAUNEIMMAT JOULULAULUT 14.12. KLO 18

**Lauletaan tuttuja joululauluja Anja Hinkkasen säestyksellä,
srk-pastori Paula Pakarinen puhuu.**

JOULUAATON HARTAUS 24.12. KLO 15

pastori Paula Pakarinen

Roihuvuoren seurakunta

TERVETULOA!

MARJANIEMI-SEURA rywww.marjaniemi.fi**Kalle Schneider, pj.**

p. 040-3505 411

kalle.schneider@fortum.com**Jouko Koskinen, varapj.**

Harmaapaadentie 12 B

p. 040 5024 080

Kirsti Vuorela, sihteeri

Marjalahdentie 10

p. 044 3431 063

Hallitus:

Tauno Huopainen

Kissankellontie 9

p. 3413 413

Juhani Lehtonen

Marjaniementie 6

p. 040 7743 663

Ensio Malmi

Strömsintie 4

p. 3234 312

Raili Tanskanen

Vanamotie 16

p. 3235 933

Jukka Tervämäki

Harmaanpaadentie 12 A

p. 040 5887 826

Mikko Varhe

Puolaharju 29

p. 040 5553 600

Markku Vuorela

Marjalahdentie 10

p. 044 3431 063

MARJANIEMI-TIEDOTE

Ison-Antintie 6

00930 Helsinki

päätoim. Henna Classen

p. 040-5113 428

classen@kolumbus.fi

Tiedote ilmestyy 5 krt/v.

Seuraava tiedote ilmestyy

vk:lla 10. Aineistopäivä

27.2.2009.

Painopaikka:

Itä-Helsingin Monistus

PÄÄKIRJOITUS

Tämä Marjaniemi-Seuran tiedote on vuoden 2008 viimeinen. Kuluva vuosi on sisältänyt useita informatiivisia ja hauskoja tapahtumia alueellamme. Tässä yhteydessä voidaan mainita mm. energialta seurakuntakodissa, missä saimme kuulla näkemyksiä vaihtoehtoisista energiamuodoista (lämpöpumput, kaukolämpö, pientuulivoima ja tulisijat). Näin jälkeinpäin voin todeta, että paikalle olisi pitänyt saada myös lämpöeristyksen asiantuntija. Kenties ensi vuonna?

Ensi vuonna pyrimme Marjaniemi-tiedotteessa tuomaan esiin alueellamme toimivia järjestöjä ja seuroja. Marjaniemessä on paljon vanhoja seuroja, joiden tarkempi esittely olisi kiinnostavaa sekä uusille että myös vanhoille marjaniemeläisille. On mukava huomata, kuinka paljon aktiivista toimintaa löytyy pienestä ”kylästämme”. Uusi sukupolvi ja lukuisat lapset Marjaniemessä myös jatkavat monissa pitkäperinteisissä harrastusseuroissa.

Tämän vuoden tapahtumat Marjaniemessä, kuten Marjaniemi-päivä ja Lions Clubin Lasten olympialaiset, ovat onnistuneet aika mukavasti, ja osanottajilla on ollut hauskaa. On tärkeää, että tietyt perinteet jatkuvat ja luovat yhteenkuuluvuuden ja jatkuvuuden tunnetta. Lasten olympialaisissakin on juossut jo monta ikäluokkaa marjaniemeläisiä, ja niitä odotetaan monessa perheessä innokkaasti. Kiitos siis teille kaikille!

Itse melko uutena marjaniemeläisenä voin sanoa, että aistin Marjaniemen hyvän hengen ja leppoisan ilmapiirin; tänne on helppo kotiutua. Marjaniemi tarjoaa meille nykyäänkin vielä paljon mm. värikkäitä ja monipuolisia luontokokemuksia; täällä on juoksentellut hirviä, myös fasaanit, siilit ja rusakot asustelevat pihollamme. Itselleni uusin elämys oli viikko sitten kettu, joka tuli tekemään tuttavuutta takapihallamme.

Tänä viikonloppuna olemme saaneet nauttia joulukorttimaisen kauniista lumimaisemasta. Näissä tunnelmissa haluan toivottaa Teille kaikille Marjaniemi-tiedotteen lukijoille rauhallista joulua sekä onnellista uutta vuotta 2009. Kiitos tästä vuodesta ja toivottavasti tapaaamme teistä monia vielä itsenäisyyspäivän tilaisuudessa.

Parhain terveisin,

Kalle Schneider

LUONTOTARINOITA KARHUN PESÄSTÄ

Rouva Tellervo Karhu on seurannut Koivuniementiellä pihapiirinsä luontoa jo 1960 lähtien ja kirjannut näkemäänsä ja kokemaansa muistiin ihastuttaviksi, koskettaviksikin tarinoiksi. Marjaniemi-Seura kiittää Tellervo Karhua siitä, että hän on antanut eläintarinansa seuran haltuun ja luvan niiden julkaisemiseen. Niinpä näitä kertomuksia julkaistaan jatkossa tiedotteessa kaikkien marjaniemelaisten iloksi ja ihmetykseksi.

Näin Tellervo Karhu kertoo lintuystävistään: Tarinani ovat kaikki tosikertomuksia. Vuosien mittaan on kertynyt monta kokemusta lintuja seurata ja ruokkiessa. Niillä on ihan samat tunteet kuin ihmisilläkin. Ne ovat iloisia, surullisia, huumorintajuisia ja veikeitä. Ilkeitä ne eivät ole milloinkaan. Ihmisenkin ne ottavat ystäväkseen, jos luottavat häneen. Niiden kieltä on helppo ymmärtää, vaikkeivät ihmisen lailla puhukaan. Pienellä Marjaniemen pihalla on koettu monta erilaista kohtaloa. Luonto ja ihmiset ovat eläneet samalla tasolla. Surullista on, että koko ajan lajit vähenevät kaupungin kasvaessa. Kenties jonakin päivänä on kokonaan hiljaista. Silloin on menetetty se rikkaus, johon ei tarvita lainkaan rahaa; tunne, että on itse osa Luontoa.

PUNARINTA

Syksy oli mennyt ja sen mukana viimeisetkin muuttolinnut. Lumiseksi muuttuneessa maisemassa lentelivät varpuset, talitiaiset, sinitiaiset ja jopa hömötiainenkin. Keltasirkut tulivat myös pihapiiriin ja jokunen punatulkukin istui sireenipensaassa mutustelemassa siemeniä. Jotakin outoa oli kuitenkin talvilintujen joukossa. Voiko olla totta! Punarinta! Satakieleksi kutsuttu englantilaisten joulukorttien koriste täällä kylmässä Pohjolassa. Miten se on tänne jäänyt? Ei se kyllä sairaaltaakaan näyttänyt. Kuinka nyt hyönteissyöjä tulee talven toimeen hankien keskellä? Sillä oli onnea. Se oli osunut Marjaniemeen, omakotitalon pihalle. Siellä asui perhe, joka jommon vuoden ajan oli tutustunut lintujen elämään. Perheen äiti lähti oitis sähköliikkeeseen ostamaan infrapunalamppua, joka säteilee

lämpöä. Sellaista ei sattunut liikkeessä olemaan, mutta kun myyjä kuuli, mihin tarkoitukseen lamppua tarvittiin, hän sanoi: ”Jos teidän pihallanne talvehtii punarinta, niin minä ajan autollani kaupungille ja tuon sen lampun kyllä teille kotiin. Olen, katsokaas, myös itse lintuharrastelija.” Ei hän oikein uskonut, että punarinta olisi jäänyt talvehtimaan; ajatteli, että se oli jokin muu punainen lintu. Hän sai Marjaniemen osoitteen ja lähti. Äiti palasi kotiin. Ovikello soi parin tunnin kuluttua. Sähköliikkeen myyjä sieltä saapui lampun kanssa. Kaikki siirtyivät ikkunan ääreen. Kun tilauksesta pieni, pullea punarinta lennähti esiin. Myyjä hoki innoissaan: ”On se punarinta!”

Lamppu ripustettiin talon katoksen alle suojaamaan nurkkaan melko lähelle maanpintaa. Aivan lampun alle tuotiin tämän talvehtijan ruoka, joka oli jauhettu lihamylyssä ”madoiksi”. Se sisälsi rasvaa, pähkinöitä ja kauraryynejä. ”Madot” pysyivät notkeina lampun lämmössä, ja lintu kävi aterioimassa pitkin päivää. Se lämmitti itseään lampun säteilyssä ja opetti ihmisille omat, säännölliset tapansa. Se saapui aamulla noin klo 9 ja lähti iltaisin johonkin yöpymiskoloon klo 16. Talven kovimmat pakkaset paukkuivat joulun tuntumassa, jopa -30 astetta. Aamuisin jännitettiin, tuleeko lintu. Tulihan se. Kun valo hiljalleen lisääntyi kevättalvesta, se viipyi myöhempään ja myöhempään. Yksinäinen se oli ollut koko talven. Se ei viihtynyt muiden lintujen parissa. Kevät toi sille ensimmäisen lajitoverin. Silloin pieni punarinta sekosi riemusta. Se lensi saapujan vierelle, aivan siihen kiinni ja viserteli sille hurmioissa. Se keikkui oksalla ja pysyi siinä melkein ylösalaisin kuin taiottuna. Ihan kuin olisi katsellut sirkusnumeroa.

Saapui yhä uusia muuttolintuja. Punarintakin katosi omille teilleen. Jostakin kyllä kuului

toisinaan kirkas, helisevä liverrys, kuin hopeatiu'ut olisivat soineet.

Kesä kului ja tuli taas syksy. Perheen äiti teki pihatöitä. Jo aamusta kuului heleä liverrys. Se seurasi äidin mukana kaikkialle. Ensin se ei kummastunut, mutta kun helinä jatkui kaikkialla, missä äiti liikkui, äiti rupesi uskomaan, että siinä oli jotakin outoa. Kuusiaidan lähellä hän pysähtyi, kuunteli ja ihmetteli. Päiväkin oli jo illassa. Silloin lennähti pieni punarinta kuusiaidasta. Se lähestyi pienin pyrähdyksin, kunnes se oli aivan äidin varpaiden edessä, katseli isoilla, pikimustilla silmillään, eikä hievahtanutkaan. Aivan selvästi sillä oli asiaa. Se sanoi: ”Etkö sinä nyt millään tajua, että tässä minä olen taas. Haluan kiittää sinua siitä, että autoit minut viime talven yli. Nyt aion lähteä muuttomatkalle toisten kanssa. Katselen sitten tarkasti ensi keväänä, jos vaikka taas tavataan. En voinut lähteä mihinkään, ennen kuin sain sinut tajuamaan, että minä se tässä olen. Koko päivän olen sinua seurannut, visertelin niin, että kurkkuni on ihan kuiva, etkä kuitenkaan huomannut, että juuri sinulle minä helskyttelin ja halusin sinun ehdottomasti huomaavan minut.”

Äidiltä oli henki salpautua, kun hän käsitti, mistä oli kysymys. Hän seiso siinä kuin kumottuna pienen linnun kanssa. Sitten alkoivat kyneleet valua pitkin poskia. Hän olisi halunnut painaa pienen linnun povelleen, mutta eihän sellaista voi tapahtua. Kauan he siinä katselivat toisiaan. Yhtä liikuttuneina molemmat. Äiti toivotti sydämensä pohjasta onnekasta muuttomatkaa pikku ystävälleen. Kun lintu oli saanut sanomansa perille, ei helskytystä enää kuulunut. Se lensi takaisin aitaan eikä sitä enää näkynyt seuraavana päivänä. Se oli lähtenyt.

Äiti muistaa tämän päivän elämänsä loppuun, sillä mitään tämän veroista ei voinut edes kuvitella tapahtuvan. Luonto ja ihminen voivat ymmärtää toisiaan.

Kun äidin äiti oli hyvin sairas, lauloi silloinkin punarinta ja hän sanoi lapselleen: ”Älä sure, minä tulen sitten laulamaan sinulle. Minä muutun vaikka punarinnaksi.”

Nimimerkillä *M. Niemeläinen*

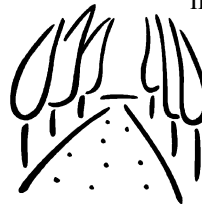
VANDALISMIA JA HÄIRINTÄÄ MARJANIEMENTIEN JA PALOPIRTINTIEN RISTEYKSESSÄ

Vuosien ajan jotkut henkilöt ovat katsoneet oikeudekseen käydä riipimässä kuusiaitojen puita tonttien Palopirtintie 11 ja Palopirtintie 12 Marjaniementielle suuntaavissa nurkissa. Häirintä yltyi puiden ”kaulaamiseen”, jolloin kummastakin aidasta kuoli puita. Lisäksi on jätetty nimettömiä kirjeitä postilaatikkoon.

Marjaniemeen saatiin vuosien yrittämisen jälkeen nopeusrajoitus 30km/h, jota noudatettaessa risteys ei ole vaarallinen, koska Marjaniementie on erittäin leveä.

Uutena keinona hävittää puita joku nerokas/ahdistunut henkilö suolasi alueen puiden alta uhaten sillä laajemminkin kasvillisuutta. Silloin otimme jo yhteyttä poliisiin. Emme kuitenkaan tehneet rikosilmoitusta ilkeväkälästä, koska asiat pitäisi voida hoitaa ottamalla yhteyttä henkilökohtaisesti. Kukaan ei tullut esiin, vaan taas nimetön kirje, jossa oli ohje leikata kaikkien tonteille vievien aukkojen ja kadunkulmien kohdalta pensasaidat noin metrin korkuisiksi monen metrin matkalta.

Miltähän tämä vehreä Marjaniemi näyttäisi ja miten pihoja käytettäisiin jos tätä ohjetta noudatettaisiin? Kaikki vain niitä autoilijoita varten, jotka eivät noudata nopeusrajoituksia, eivätkä muutenkaan katso lain koskevan heitä.

Häirintä jatkui, ja joku nimetön henkilö teki ilmoituksen poliisille. Siinä tulivat esille kuusien lisäksi myös lumimarjapensaat ja koivu entisen Elannon kohdalla.

Kaupungin virkailijoiden otettua yhteyttä, kuljimme kyseisessä risteyksessä karttojen kanssa. Tuolloin vahvistui seikka, jonka olimme jo tiedonneet; tontin Palopirtintie 11 aidan viimeinen kuusi sijaitsi kaupungin itselleen pakkolunastamalla maalla. Jo aikaisemmin soittaessamme näistä häiriköistä kaupungilta oli todettu, että kukaan yksityinen ei voi/saa kuusta kaataa. Jos kaataa tai tuhoaa kaupungin maalla olevan puun, syntyy korvausvelvollisuus ja jopa sakkoa ilkeväkälästä, samoin yksityisellä tontilla olevan kasvillisuuden tuhoamisesta.

Lumimarjapensaat sijaitsevat kyllä Palopirtin-

tie 12 tontilla, joten kaupunki ei saa niitä hävittää. Niiden aiheuttama haitta näkyvyydelle on merkityksetön, jos nopeusrajoituksia noudatetaan. Pensaiden merkitys puutarhakaupunginosan ilmeelle on kuitenkin ehdottomasti myönteinen. Nyt kaupungin kaadettua kulmassa olleen kuusen ja tontilla olleen jo tapetun puun, toivomme, että ahdistuneet häiriköt saavat lääkityksensä tasapainoon, eivätkä keksi uusia häirintäkohteita.

Leena Hakli

Matti Roine

Pekka Roine

Jukka Roine

Palopirtintie 9-11

Elina Raatikainen

Eero Raatikainen

Palopirtintie 12

Tervetuloa Marjaniemi-Seuran jäseneksi:

Paula Pakarinen, Ison-Antintie 7 b
Thomas ja Anne Pirker,
Strömsintie 21 a A
Vesa Suominen, Palopirtintie 15

Liity seuraan kätevästi kotisivuilla
www.marjaniemi.fi

- Kärsitkö hartia- tai selkävivusta - haluatko rentoutua?
- Urheiletko aktiivisesti - muistatko lihashuollon?
- Tarvitsetko hyvän joululahjaidean - osta läheisellesi lahjakortti hierontaan!

Tervetuloa koulutetulle hierojalle:
Tmi Rennonmax / Päivi Tähtinen
Osoite: Tulisuonkuja 1A,
00930 HKI (Marjaniemi)
Ajanvaraukset: 044 - 547 7797
ks. hinnasto www.rennonmax.fi

MARJANIEMEN KIINTEISTÖNOMISTAJAT (MKO)

Kokouskutsu

SYYSKOKOUS pidetään ma 8.12.2008 klo 19

seurakuntakodissa, Vanamotie 13. Asiana sääntöjen määräämät asiat:

- vahvistetaan jäsenmaksu, toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavaa toimintavuotta varten
- päätetään hallituksen jäsenten, tilintarkastajien ja toimihenkilöiden palkkioista
- valitaan hallituksen varsinaiset ja varajäsenet erovuoroisten tilalle
- valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa
- muut asiat

Tervetuloa!

HUOM. Kokouksessa voit liittyä jäseneksi, ellet jo ole. Yhdistykseen voi liittyä myös Omakotiliiton tai MKO:n verkkosivuilta tai soittamalla numeroon 040 5011912. Jäsenetuja ovat mm. Omakotilehti, liiton neuvontapalvelut ja erilaiset alennukset. Vuoden 2009 jäsenmaksuksi hallitus esittää syyskokoukselle edelleen 15 euroa. Jäsenmaksua ei peritä enää tältä vuodelta.

Omakotitalkkarit

Marjaniemen omakotitalkkarina toimivat

Seija Janttonen 0400-519918

Christer Lindroos 045-1111620

Mikko Pekkari p. 040-5002202

Omakotitalkkarit tarjoavat erilaisia kiinteistön- ja kodinhoitoon liittyviä palveluja vanhenneville omakotiasukkaille, jotta he voisivat asua omissa kodeissaan mahdollisimman pitkään. Palvelu on tarkoitettu Omakotiliiton jäsenille. Marjaniemessä palvelusta peritään 5 euroa/tunti.

MKO:n yhteyshenkilöt talkkariasioissa ovat Raili Tanskanen p. 040-5939385 ,

raili.tanskanen@kolumbus.fi ja Eero

Paananen p. 040- 5011912, epa@suomi24.fi

